

BÀI HỌC TỔNG NỔI DẬY Ở MIẾN ĐIỆN

Tôn Thất Bình

Cuộc nổi dậy của toàn dân Miến Điện và sự sãi năm 1988 và năm 2007 đã bị chính quyền quân phiệt đàn áp thô bạo đẫm máu làm cho thế giới quan tâm và lên án. Cuộc nổi dậy năm 1988 đã bị đàn áp quá tàn bạo : 3,000 sinh viên và dân vô tội bị tàn sát. Thế mà năm 2007 dân Miến lại tiếp tục xuống đường dưới họng súng chòe sẵn của tập đoàn quân phiệt độc tài đang cầm quyền. Lý do nào đã thúc đẩy dân Miến có được sự can đảm cao độ như vậy? Trước hết chúng ta thử tìm hiểu về nước Miến Điện.

Nước Miến Điện có danh xưng là Burma (tên do người Anh đặt) và sau này giới quân phiệt Miến Điện đổi tên lại là Myanmar. Miến Điện có diện tích là 678.034 Km² tức là 261,789 square miles. Phía Đông giáp Thailan và Lào. Phía Bắc và Đông Bắc giáp Tây Tạng. Phía Tây Bắc giáp Ấn Độ. Phía Tây giáp Bangladesh và vịnh Bengal. Phía Tây Nam và Nam giáp vịnh Martaban và biển Andaman.

- Về dân số, Miến Điện có 50 triệu dân với hơn 100 thổ ngữ. Tiếng Miến Điện là ngôn ngữ được thông dụng.
- Về kinh tế, nông nghiệp là yếu tố quan trọng nhất của Miến Điện với các loại gạo, bông gòn, mía, đậu phụng, mè, cao su. Gạo được xuất cảng nhưng quản trị kinh doanh yếu kém. Về tài nguyên Miến Điện thì dồi dào khoáng sản: như bạc, chì, kẽm, tungsten, dầu khí và than đá.
- Về tôn giáo, đạo Phật là quốc giáo. Vì gần Ấn Độ nên Miến Điện chịu ảnh hưởng sâu đậm của đạo Phật từ Ấn Độ truyền sang. Dân chúng sùng đạo nên tiếng nói của các vị sư sãi rất được kính trọng. Đó là yếu tố quan trọng cho việc nổi dậy chống chế độ quân phiệt.
- Về lãnh thổ, Miến Điện trước kia có 5 vùng tự trị : Shan, Kachin, Karen, Kayah và Chin. Năm 1852 Miến Điện bị Nước Anh đô hộ và bị sát nhập vào Ấn Độ. Năm 1931 nông dân Miến nổi dậy chiến đấu chống thực dân Anh trong hai năm ròng rã dưới sự lãnh đạo của nhóm trẻ Thaking. Năm 1936 hai nhà lãnh đạo sinh viên là Aung San và U Nu theo nhóm Thaking. Năm 1937 Anh quốc tách rời Miến Điện ra khỏi Ấn Độ.

Khi Đế nhị thế chiến bùng nổ, Nhật bản xâm chiếm Miến Điện. Aung San trốn qua Trung quốc. Nhật hứa hẹn sẽ trao trả độc lập cho Miến Điện nên Aung San trở về nước và thành lập quân đội độc lập Miến Điện. Nhưng Nhật bản không giữ lời hứa. Aung San thất vọng nên đã liên lạc với Lord Mounbatten, chỉ huy lực lượng đồng minh ở Đông Nam Á để chống lại quân Nhật. Sau khi chiến tranh kết thúc, toàn quyền Anh ở Miến Điện định bắt Aung San bỏ tù nhưng bị dân Miến nổi dậy chống đối mãnh liệt. Chính phủ Anh khôn ngoan để tránh bạo động đã thay thế vị toàn quyền khác và mời Aung San tham dự nội các. Tháng 7 năm 1947 Aung San bị phe đối lập ám sát. U Nu được đưa lên thay thế. Ngày 4 tháng 1 năm 1948 Miến Điện được trao trả độc lập.

Tháng 3 năm 1962 tướng Ne Win đảo chánh lập ra Hội Đồng Cách Mạng và thành lập thêm hai vùng tự trị nữa. Như vậy có tất cả 7 vùng tự trị thay vì 5 vùng như trước kia. Hai vùng mới là Arakanese và Mons. Mons xưa kia là một vương quốc trải rộng đến sông Cửu Long. Do đó người Kmers có nguồn gốc như người Mons. Tướng Ne Win biến Miến Điện thành nước xã hội chủ nghĩa và bắt giam ông U Nu. Ne Win đã đưa đất nước đến cùng khổ. Người dân bị đàn áp tàn bạo. Năm 1988 giới trí thức đã đứng lên đấu tranh. Vì thiếu yếu tố quần chúng nên không lôi kéo đông đảo người tham gia. Vì thiếu yếu tố truyền thông nên quốc tế không hay biết đã có 3,000 người Miến đã bị tàn sát. Mãi đến một năm sau thế giới mới hay biết. Năm 1989 Hội Đồng Tướng lãnh đổi danh xưng Burma thành Myanmar. HK không công nhận chính quyền độc tài quân phiệt Miến và danh xưng mới.

Cuộc tổng nổi dậy ở Miến Điện

Lợi dụng tình hình kinh tế và chính trị tại Miến Điện không ổn định và rút kinh nghiệm cuộc nổi dậy đau thương và đầy nước mắt năm 1988, lần này cuộc nổi dậy được tính toán kỹ lưỡng. Đại Đức Giam Be Ya, người sáng lập Liên Minh Tu Sĩ Phật Giáo Miến Điện, đồng thời cũng là một trong năm tăng sư đang điều khiển cuộc đấu tranh đòi dân chủ và nhân quyền tuyên bố: " Chúng tôi phải mất 20 năm mới dựng lại được không khí của ngày biểu tình hôm nay vì trong hai thập kỷ qua chúng tôi bị kềm kẹp đến độ người dân sống trong sợ hãi. Nhưng cuối cùng người dân Miến Điện chúng tôi không thể chịu đựng được nữa và bắt buộc phải lên tiếng đòi quyền sống cho chính mình."

Ngày 5-9-2007 tăng sĩ xuống đường biểu tình ở Pakokku. Lực lượng an ninh nổ súng. Ngay sau đó làn sóng biểu tình bùng phát mạnh mẽ và gia tăng về số lượng và cường độ tại 25 tỉnh thành. Ngày 18-9-2007 số người biểu tình gia tăng lên đến hàng trăm ngàn người trong đó 1/3 là tăng ni. Ngày 25-9-2007 các nhà sư dẫn đầu 100 ngàn người tuần hành ôn hòa trên đường phố Rangoon. Họ tiến đến Tòa thị chính và kêu gọi trả tự do cho bà Aung San Suu Kyi. Cùng ngày tại khu vực Mandalay, trên mười ngàn tu sĩ từ nhiều tu viện khác nhau xuống đường biểu tình. Tại thành phố Moulmein, xuất phát từ ngôi chợ Zay Gyi hàng trăm tu sĩ dẫn đầu hàng ngàn người kể cả sinh viên xuống đường biểu tình. Tại Kyaukpadaung hàng ngàn tu sĩ và 10 ngàn người biểu tình. Tại mỗi tỉnh Moenyin, Bamaw Township và Shwebo hàng trăm người tham gia biểu tình. Đây là cuộc biểu tình quy mô nhất và đông đảo người tham gia nhất.

Chính quyền quân phiệt im lặng quan sát. Chỉ dùng truyền đơn, báo chí và truyền thanh để cảnh cáo và đe dọa tu sĩ và dân chúng.

Cuộc đàn áp đẫm máu

Ngày thứ tư 26-9-2007 cuộc đàn áp bắt đầu. Lực lượng an ninh dùng vòi rồng, lựu đạn cay và đạn thật đàn áp biểu tình. 3 nhà sư và một thường dân thiệt mạng. Theo phóng viên báo Times cho biết cuộc đàn áp đã khiến cho một số người ngã quỵ, đầu đầy máu. Hãng CBS phổ biến bài báo cho biết nhà cầm quyền đã xử dụng hàng trăm tội phạm băng đảng trà trộn vào hàng ngũ biểu tình để phá rối và hành hung. Ngày 27-9-07 lực lượng an ninh đột nhập vào nhiều tu viện Phật giáo và bắt giữ hàng trăm nhà sư lãnh đạo phong trào nổi dậy biểu tình. Theo tin cho biết có 200 người bị giết và 6,000 người bị bắt. 700 người được trả tự do sau đó. Ban ngày lực lượng quân đội tuần tra trên đường vắng tanh. Đêm đến quân đội và lực lượng an ninh ồ ạt xông vào nhà và bắt người, tạo không khí rùng rợn chết chóc để cho dân chúng khiếp sợ. Các nhà ngoại giao HK cho biết họ đã đến 15 tu viện và không thấy bóng người. Có thể tất cả đã bị bắt đi hết. Các tu viện khác thì bị lính canh gác với hàng rào kẽm gai bao bọc phong tỏa. Ông Ibrahim Gambari, đặc phái viên của LHQ đã đến kịp thời để ngăn chặn cuộc tắm máu dân lành như năm 1988.

Tổng thống HK George W. Bush đã lên án nặng nề vụ đàn áp này và ra lệnh phong tỏa các chương mục tại ngân hàng HK của các tướng lãnh Miến Điện. Thủ tướng Anh Gordon Brown thúc giục các nước Liên minh Âu châu ủng hộ cuộc biểu tình của dân Miến bằng cách phong tỏa mạnh mẽ chế độ quân phiệt Miến. Ông Brown cũng đề nghị LHQ nhanh chóng phản ứng về vụ này. Liên Hiệp Âu châu đồng ý mở rộng các biện pháp trừng phạt chế độ quân phiệt Miến Điện như không cấp visa cho thành viên Hội Đồng quân nhân, cấm đầu tư, cấm buôn bán kim loại, gỗ và đá quý. Bà Shan Villarosa, quyền Đại sứ HK đã gặp ông Maung Myint, Thứ trưởng ngoại giao Miến và chỉ trích mạnh mẽ cuộc đàn áp đẫm máu dân biểu tình. Các nguyên thủ trong khối Asean kêu gọi quân đội Miến hãy áp dụng giải pháp dân chủ. Ngoại trưởng Úc Alexander Downer kêu gọi Trung quốc và Ấn độ cùng khối Asean ngăn chặn cuộc đàn áp của nhà cầm quyền Miến Điện. Ngày 02-9-2007 Ông Ibrahim Gambari gặp tướng Than Shwe, lãnh đạo chính quyền quân phiệt. Tướng Than Shwe tỏ ý muốn đối thoại với bà Aung San Suu Kyi với điều kiện bà phải ngưng kêu gọi thế giới trừng phạt Miến Điện đang bị khó khăn. Giáo sư Josef Silverstein chuyên gia về Miến Điện tỏ ý không tin thiện chí của phe quân phiệt. Bà Monique Skidmore, chuyên gia về Miến Điện của đại học quốc gia Úc phát biểu :” Bà Suu Kyi không những là biểu tượng của người dân Miến đang chịu đau khổ mà bà là người lãnh đạo tinh thần và chính trị hợp pháp và chính đáng của Miến Điện.” Ông David Steinberg, chuyên gia về Miến Điện của đại học Georgetown tại Washington cho biết :” Bà Suu Kyi không những là người đối lập với phe quân phiệt mà là mối đe dọa to lớn cho họ... Bà là thần tượng.” Bà Aung San Suu Kyi là con gái của tướng Aung San được dân chúng Miến ngưỡng mộ. Đúng là hổ phụ sinh hổ tử. Năm 1990 Liên Minh quốc gia vì dân chủ do bà Suu Kyi lãnh đạo đã thắng cử nhưng chính quyền quân phiệt không chấp nhận kết quả bầu cử và không chịu trao quyền. Họ đã quản chế bà tại gia hai lần, vào 1989 đến 1995 và 2000 đến 2010. Năm 1991 bà được trao giải thưởng Nobel về hòa bình.

Vấn đề đặt ra là cuộc nổi dậy lần này đã được tính kỹ càng và rút tỉa kinh nghiệm của cuộc nổi dậy 1988 lại được thế giới lên tiếng ủng hộ. Nhưng tại sao lại thất bại? Theo tôi nghĩ cuộc nổi dậy này có lợi điểm và cũng có thiếu sót cần rút kinh nghiệm.

A.- Lợi điểm của cuộc tổng nổi dậy ở Miến Điện :

1/ Lợi điểm thứ nhất : Ban tổ chức kêu gọi được đông đảo quần chúng nổi dậy :

Dân Miền đã chán ghét và căm thù chế độ quân phiệt bao tàn. Vì vậy họ đã can đảm tiến lên trước mũi súng của tử thần. Hận thù đã che lấp sự sợ hãi của họ.

Việt nam cần suy nghĩ về bài học dân vận này. CSVN đã quỷ quyệt tủy não dân ta bằng những thủ đoạn như bần cùng hóa dân để dân chỉ biết lo kiếm cơm cháo mà không quan tâm đến chính trị. VC cho mở rộng những quán bia ôm, những nơi ăn chơi thác loạn, khiêu dâm, chích xì ke... để sa đọa dân chúng, để họ chỉ biết ăn nhậu, vui chơi nên không quan tâm đến việc VC hại dân, đang dâng nước VN cho quan thầy TC. VC gieo trong đầu óc dân hai chữ "cầu an", chỉ lo làm áp phe và vui chơi, ăn nhậu. Chuyện của ai nấy lo. Đừng đá động đến chính trị để khỏi bị rắc rối.

Quần chúng là yếu tố quan trọng nhất trong cuộc đấu tranh. Vẫn biết đồng bào ta, kể cả các 'mẹ chiến sĩ' của VC đã giác ngộ vì bị bóc lột tàn tệ. Họ hết sức phẫn nộ và oán ghét bọn CS đang cai trị thô bạo đất nước bằng hiếp đáp, cướp bóc, tham nhũng, coi dân như nô lệ. Họ hết tin tưởng vào lời ru ngủ ngọt ngào của VC. Nào là 'cán bộ là đầy tớ của nhân dân', ; 'dân làm chủ đất nước' v.v...nhưng đầy tớ gì (cán bộ) mà hiếp đáp, bóc lột chủ (người dân). Dân làm chủ gì mà bị đầy tớ (cán bộ) cướp đất, cướp nhà, bỏ tù! Không ai còn tin vào chế độ CS, ngay cả các đảng viên của chúng. **Việc lôi kéo quần chúng đứng lên làm cuộc tổng nổi dậy là thuận lợi trong lúc này.** Tuy chúng ta có được hai yếu tố "thiên thời" và "nhân hòa" nhưng phải thận trọng và đề cao cảnh giác bọn điếm chỉ cho VC. Bọn CS sẽ dựa vào tin tức mật báo để tương kế, tựu kế, mở ra kế hoạch đàn áp làm đảo ngược thế cờ. Phải mưu trí và cảnh giác đối với bọn quỷ đồ.

2/ Lợi điếm thứ hai ở Miền Điện là lãnh đạo tôn giáo tích cực tham gia cuộc nổi dậy.

Ở Miền Điện, Phật giáo là quốc giáo nên tiếng nói của các Thầy rất có trọng lượng. Các ngài đã cổ vũ và tham gia tích cực vào cuộc nổi dậy. Các ngài là ngọn hải đăng tỏa sáng làm quần chúng nức lòng đấu tranh. Tiếng nói của các ngài được giáo dân nghe theo. Sự tham gia của các vị lãnh đạo tôn giáo là yếu tố rất quan trọng vì lòng dân sẽ phấn khởi hơn, đoàn kết hơn, tạo được một lực lượng lớn để lật đổ bạo quyền quân phiệt.

Tại VN thì vấn đề tôn giáo khó khăn hơn. CS là bọn mưu mô quỷ quyệt. Chúng đã áp dụng cách cai trị hung ác và gian xảo theo cách của CS quốc tế: đàn áp thô bạo, chia để trị và đặt tình báo, điếm chỉ ở khắp nơi tại tổ dân phố, các hội đoàn, các tôn giáo. Mục đích là tạo sự nghi ngờ lẫn nhau, e ngại nhau và giúp cho VC dễ dàng cai trị. VC lập ra Ủy ban đoàn kết tôn giáo (UBĐKTG) để theo dõi và kèm kẹp các tôn giáo. Nhóm tôn giáo quốc doanh được VC ưu đãi và bảo trợ để đánh phá các Giáo hội chân chính tại nước ta. UBĐKTG có mục đích theo dõi, rình mò và báo cáo các hoạt động của các Tôn giáo để ngăn chặn kịp thời mọi mầm mống chống đối. Chúng lập ra loại Tôn giáo yêu nước để xóa đi các Tôn giáo thuần túy đạo đức. Chúng đang định lập ra một Giáo Hội Công Giáo tự trị không lệ thuộc vào Tòa Thánh Vatican, theo kiểu như ở Trung quốc. Hoa Kỳ cũng có lỗi khi tạo ra xung khắc, kỳ thị giữa Công giáo và Phật giáo. Xúi dục bạo động để bị đàn áp rồi hỗ trợ cho nó bùng phát to lên đi đến lật đổ Tổng Thống Ngô Đình Diệm như HK mong muốn. Nhưng thủ đoạn chính trị tai hại này đã để lại hệ lụy khó tẩy xóa nơi thế hệ mai sau. Nó đã tạo nên mối hiềm thù sâu đậm nơi một số giáo dân giữa hai tôn giáo cho đến bây giờ. Trước kia không có dị ứng này, lương giáo vui vẻ hòa thuận giữa người Việt nam với nhau. Trong cuộc bắt đạo Công giáo thời vua Minh Mạng, người Lương đã che dấu người đạo Kitô khỏi sự lùng bắt của Triều đình. Chúng ta phải cần giải thích hiểu lầm để tránh chia rẽ kéo dài đến thế hệ mai sau. Phải đoàn kết bắt tay nhau cho cuộc tổng nổi dậy sắp tới.

3/ Lợi điếm thứ ba là tổ chức nổi dậy ở Miền Điện đã xử dụng thông tin tài tình.

Yếu tố truyền thông, tuyên truyền rất quan trọng để nhanh chóng thông tin, phổ biến tài liệu tranh đấu và liên lạc. Tại các nước độc tài khát máu và tại các nước CS, báo chí truyền thông chỉ một chiều do nhà nước chỉ đạo. Người làm báo sợ hãi chế độ CS và chỉ lo bảo vệ nôi cơm nên thông tin bóp méo một chiều. Vì vậy việc đấu tranh chống độc tài khát máu không thể nhờ cậy họ được. Các nhà lãnh đạo cuộc nổi dậy tại Miền Điện đã tài tình xây dựng mạng lưới truyền thông từ quần chúng để đưa tin ra bên ngoài. Với kỹ thuật hiện đại bây giờ internet, điện thoại, fax là thiết bị đưa tin tức và hình ảnh nhanh chóng đến các nước trên thế giới. Những tin tức nóng bỏng về cuộc nổi dậy, những hình ảnh biểu tình đông đảo đầy khí thế, những hình ảnh đàn áp đẫm máu tàn bạo đều được mau lẹ đưa ra nước ngoài. Dân chúng tự xung phong chụp hình, làm phóng sự rồi chuyển ảnh và tin tức ra nước ngoài. Yếu tố truyền thông đã đạt kết quả dù phe quân phiệt đã cắt đứt mọi liên lạc thông tin ra nước ngoài nhưng thế giới đã rõ sự việc.

Trong các cuộc biến động ở quốc nội vừa qua và các cuộc đàn áp của VC đã được các vị phụ trách thông tin, tuyên truyền người Việt ở quốc nội cũng như ở hải ngoại làm rất tốt và đưa tin tức rất nhanh chóng làm VC lo sợ không dám đàn áp mạnh vì ngại phản ứng của quốc tế như vụ đấu tranh ở Thái Hà, Đồng Chiêm, Cồn Dầu v.v... Cuộc tổng nổi dậy sắp đến cũng sẽ nhờ đến thông tin, truyền truyền bén nhọn của các phóng viên nghiệp dư tài ba này.

B.- Thiếu sót trong cuộc tổng nổi dậy ở Miền Điện :

Rút kinh nghiệm bài học của Miền Điện và qua các thủ đoạn hiểm độc của VC và TC, chúng ta phải làm gì, phải hành động như thế nào để chiến thắng ? Đó là bài học mà chúng ta cần suy nghĩ cho cuộc tổng nổi dậy sắp đến .

1/ Thiếu sót thứ nhất : Ban tổ chức cuộc nổi dậy tại Miền Điện đã quên việc vô hiệu hóa các nước hỗ trợ cho nhóm quân phiệt Miền.

Bất chấp cuộc nổi dậy ào ạt và rộng lớn của dân Miền với sự tham gia của tất cả các vị lãnh đạo tinh thần Phật giáo dưới sự hỗ trợ của các nước trên thế giới, nhóm quân phiệt Miền vẫn thắng tay đàn áp dã man trong biển máu phe nổi dậy. Nhóm quân Phiệt Miền không sợ bị Liên Hiệp Quốc chế tài. Sở dĩ như vậy là vì chúng được sự bao che về tinh thần và kinh tế của TC, Ấn Độ, Nga và Nhật bản. Quốc tế ủng hộ mạnh mẽ cuộc tổng nổi dậy của dân Miền nhưng nhóm quân phiệt Miền vẫn tồn tại nhờ sự hậu thuẫn và viện trợ của bốn nước nói trên vì quyền lợi thương mại của họ với nhóm quân phiệt. Các nhà đấu tranh chưa nghĩ đến biện pháp thổi phồng lớn lên cuộc tắm máu đau thương để đánh động lương tâm thế giới nhiều hơn, phần uất hơn. Được như vậy thì các nước bao che chế độ quân phiệt sẽ ngại ngừng và phải thối lui. Chế độ quân phiệt Miền sẽ bị cô lập và sụp đổ.

Phải nêu đích danh các nước đang bao che chế độ bạo tàn Miền. Cả thế giới phải mạnh mẽ và liên tục kêu gọi TC, Ấn Độ, Nga và Nhật bản hãy ngưng hỗ trợ nhóm quân Phiệt tàn ác. Nếu bị cả thế giới cùng lên án thì các nước bao che cho nhóm quân phiệt Miền sẽ ngại ngừng không tiếp tục hà hơi cho chế độ này tồn tại. Trung hoa là nước có ảnh hưởng quan trọng nhất ở Miền Điện. Năm 2006 TC đã cung cấp 34,6% tổng lượng nhập cảng vào Miền Điện trị giá 1.98 tỉ dollars. Ấn độ thì đang cạnh tranh kinh tế thương mại với Trung hoa tại Miền Điện nên Ấn độ ngại làm mất lòng quân phiệt Miền. Nga thì đã ký hợp đồng với Miền về dầu khí và vũ khí. Chắc chắn Nga không bỏ rơi nhóm quân phiệt Miền. Nhật bản cùng hoàng cảnh đó nên ngậm miệng để được ăn xôi. Phóng viên Nhật Kenji Nagai bị lính Miền bắn chết nhưng máy camera của ông vẫn tự động quay vụ tàn sát dã man thường dân. Thế giới lên án vụ bắn chết phóng viên Nhật nhưng chính phủ Nhật bản lại tuyên bố qua loa sẽ điều tra vụ này để khỏi mất lòng nhóm quân phiệt Miền. TC thì tuyên bố: " Trung hoa không muốn can dự vào chuyện nội bộ của nước đồng minh Miền Điện". TC và Nga không đồng ý cho LHQ hành động cứng rắn với Miền Điện và cho rằng vụ xáo trộn ở Miền Điện không ảnh hưởng gì đến hòa bình và an ninh thế giới. Ông Wang Guyangya, Đại sứ TC ở LHQ tuyên bố : " Vấn đề xáo trộn ở Miền Điện không phải là chuyện của Hội Đồng Bảo An. Chúng tôi tin rằng đây chỉ là những vấn đề nội bộ". Thế đấy ! Quyền lợi và đồng tiền đã bẻ cong lương tri con người !

Người Miền lưu vong ở hải ngoại đã thiếu sót quên khai thác rùm beng rộng lớn vụ tàn sát đẫm máu ở Miền Điện để cả thế giới phản nộ. Phải thổi phồng lên vụ tàn sát dã man 3,000 dân Miền vô tội năm 1988 và vụ đàn áp man rợ năm 2007. Yêu cầu thế giới tẩy chay thể vận hội 2008 ở Bắc Kinh ! Chắc chắn TC sẽ hoảng hốt sợ hãi và lùi bước để bảo toàn thể vận hội 2008.

Đó là bài học mà Việt nam cần phải suy nghĩ trù tính trước khi khởi động tổng nổi dậy. Trong cuộc tổng nổi dậy vĩ đại và quy mô ở Miền Điện đã được trù tính rất kỹ càng trước khi khởi động nhưng vẫn thất bại vì phe quân phiệt Miền được sự hỗ về tinh thần và kinh tế của TC, Ấn Độ, Nga và Nhật bản. Rút kinh nghiệm này chúng ta phải nghĩ cách đối phó nếu tổng nổi dậy xảy ra ở Việt nam, đối tượng hỗ trợ cho VC là ai và phải cách ly họ như thế nào. Đây là vấn đề rất tế nhị . Tính sai một ly, kết quả sẽ sai đến một dặm và cuộc tổng nổi dậy sẽ thất bại. Chúng ta phải tham khảo trước các cường quốc trên thế giới và đặt kế hoạch ngăn chặn như mong muốn. Đây là vấn đề tế nhị, hóc búa vì VC hiện đang lệ thuộc TC, đương nhiên TC không bao giờ bỏ rơi đàn em VC đang chuẩn bị dâng nước Việt nam cho chúng. Một số nước khác, kể cả Hoa kỳ đang đầu tư ở Việt nam sẽ lúng túng cân nhắc. Tôi tin tưởng là HK sẽ giúp chúng ta trong cuộc tổng nổi dậy vì nó mở trời cho

HK đang khó xử do VC đang đu dây với TC. HK hiểu rõ nếu cuộc tổng nổi dậy thành công thì HK sẽ có được một đồng minh rất tin tưởng để làm lá chắn ngăn TC. Với Nhật bản, Nam Hàn, Đài Loan..., đầu tư với VC quá tham nhũng và lương lậu theo luật rừng nên họ đã gặp trở ngại khó khăn nhiều. Họ tin tưởng đầu tư với một nước Việt nam dân chủ, tự do hậu CS và không CS thì được bảo đảm hơn.

Thông thường khi xảy ra biến cố gì trên thế giới, các quốc gia thường theo dõi và sau đó một số nước mới lên tiếng ủng hộ hay hỗ trợ. Có khi sự hưởng ứng hỗ trợ đến muộn hay hơi muộn nên biến động đó bắt thành kềm theo tai hại cho cuộc nổi dậy. Bởi vậy chúng ta phải chuẩn bị sớm trước khi hành động tổng nổi dậy. Ngay bây giờ chúng ta phải kêu gọi sự hỗ trợ của quốc tế qua thông tin báo chí, net, các cuộc tiếp xúc với các đoàn thể, hội đoàn và các nhân vật có uy tín, có trọng lượng. Phải tạo sự cảm thông, thương xót người dân Việt đang bị chèn ép, đầy đọa, bóc lột mà không biết kêu oan, cầu cứu ở đâu. Phải có những hình ảnh để minh chứng cho các bài thông tin, bình luận liên tục kêu gọi quốc tế cứu dân VN đang bị đầy đọa. Đòn tâm lý chiến này kéo dài liên tục để thấm dần vào tình cảm của chính quyền và người dân các nước trên thế giới. Nhờ đó họ bất mãn và chống đối các bất công tàn bạo của VC gây ra cho người dân Việt. Họ thương xót dân Việt bị bóc lột, chèn ép quá oan ức, bị cướp nhà đất kêu không thấu trời. Nạn tham nhũng bỉ ổi, trắng trợn, công khai ở Việt nam vẫn hoành hành. Nhưng ai lên tiếng phàn nàn thì bị bỏ tù và bị gán cho tội làm gián điệp âm mưu gây mất an ninh quốc gia. Phải hăm nóng liên tục sự bất mãn, tức giận của thế giới đối với VC để khi có cuộc tổng nổi dậy là quốc tế đã thông cảm chúng ta từ lâu rồi nên ủng hộ chúng ta ngay không cần phải điều tra, tìm hiểu.

2/ Thiều sót thứ hai là ban tổ chức tổng nổi dậy ở Miền Điện vì chủ quan nên không lôi kéo quân đội quay súng chống lại bọn quân phiệt. Cuộc nổi dậy của toàn dân đã bị quân đội dẹp tan trong biển máu.

Đó là kinh nghiệm mà chúng ta phải lưu ý. Phải tuyên truyền trước để bộ đội, công an giác ngộ rồi lôi kéo họ khi xảy ra biến động. Yếu tố cần đến bộ đội và có thể công an trong cuộc tổng nổi dậy là cần thiết. Có người nghĩ rằng ở Tunisia, Ai Cập, dân chúng tự phát xuống đường là thành công, đâu cần đến quân đội yểm trợ. Nghĩ như vậy là chưa hiểu CS. Không nên chủ quan để bị một Thiên An Môn ở Việt nam. Đấu tranh tại các nước CS không giống như đấu tranh tại các nước độc tài. CS cai trị vừa bằng thủ đoạn gian hiểm, thủ tiêu, tra tấn dã man để tạo sự sợ hãi nơi đồng bào, vừa cai trị với một màn lưới tinh báo, điếm chỉ ở khắp mọi cơ sở, mọi tổ chức kể cả trong lòng tôn giáo và các tổ dân phố. Chúng tạo một không khí nghi ngờ lẫn nhau để không ai tin ai nên dè dặt kín miệng. Bởi vậy khó tạo thành một khối mạnh để chống Cộng và lật đổ chúng. Chúng ta phải lôi kéo bộ đội, công an, viên chức các cấp, đặc biệt là bộ đội về hướng với chúng ta. Hướng đó là cùng nhau cứu nước vì nguy cơ mất nước vào tay Trung cộng. Phải đưa ra cho họ thấy những bằng chứng CSVN đã, đang dâng lãnh thổ, dâng lãnh hải và sẽ dâng cả nước VN cho Trung cộng. Phải giác ngộ họ để họ nhận thấy rằng lúc đất nước lâm nguy, họ là những anh hùng, can đảm đứng ra cứu nước. Phải tuyên truyền và kích động lòng ái quốc của họ, tự ái của họ để họ cắt đứt sự sợ hãi có nội tuyến quanh mình, để họ mạnh dạn cắt đứt những tiện nghi, của cải mà VC đã mua chuộc họ bấy lâu nay. Rút kinh nghiệm của cuộc nổi dậy ở Miền Điện, chúng ta thấy yếu tố quân đội là quan trọng cho cuộc tổng nổi dậy.

Phải đưa ra những bằng chứng cụ thể và rõ ràng để thức tỉnh bộ đội và công an, để chứng minh VC là bọn phản quốc. VC chỉ nghĩ đến chủ thuyết CS với ảo tưởng một thế giới đại đồng CS hài hòa *không biên giới* do TC lãnh đạo. Vì vậy VC không quan tâm đến biên giới ngăn cách giữa hai nước Trung-Việt (bằng chứng này được vạch rõ ở đoạn sau). Thế giới đại đồng CS không biên cương đã khắc sâu vào trí óc của đảng viên chóp bu VC. Tổ quốc Việt nam không phải là thế giới đại đồng CS. TC và VC đang ngầm xây dựng một xã hội đại đồng không biên giới Việt-Trung. Do đó người ta gọi người CS là loại vô Tổ quốc! Sau đây là bằng chứng "vô Tổ quốc" của chúng:

- Ngày 4-9-1958, TC tuyên bố các quần đảo Đông Sa, Tây Sa (Hoàng Sa : Paracels), Trung Sa, Nam Sa (Trường Sa : Spratly) là của TC thì mười ngày sau Phạm Văn Đồng gửi công hàm cho Chu An Lai như sau: "Chính phủ nước VNDCCH ghi nhận và tán thành tuyên bố ngày 4 tháng 9 năm 1958 của Chính phủ nước CHND Trung Hoa".
- Ngày 30-12-1999, Trần Đức Lương, chủ tịch nhà nước VC đã lén lút ký Hiệp định biên giới dâng cho TC 789 km2 đất biên giới dọc theo hai tỉnh Cao Bằng và Lạng Sơn. Lãnh thổ, lãnh hải Việt nam là của dân tộc VN, là tài sản của Tổ quốc VN chứ đâu phải của đảng CSVN mà chúng lấy cho ai thì cho. VC biết như vậy nên chúng lén lút, không dám công khai dâng cho TC! Chúng dâng từ từ để che mắt đồng bào ta và tránh được sự phẫn nộ của quốc dân đứng dậy lật đổ chúng. Nguy hiểm, gian xảo là

chúng dâng nước Việt nam từ từ cho TC theo kiểu tầm ăn lá dâu; cho đến khi nước Việt nam trở thành một tỉnh của TC thì sự việc đã rồi, nước đã mất vào tay TC. Muốn giải thoát đất nước cũng không kịp ! Phải báo động cho đồng bào, bộ đội, công an hay biết mà thức tỉnh vùng dậy cứu nước. Thác Bản Giốc là một thắng cảnh hùng vĩ quá đẹp để sẽ lôi cuốn nhiều khách du lịch trên thế giới. Thác này nằm bên này biên giới của ta ngăn cách bởi dãy núi thiên nhiên. Thế mà TC đã vượt qua bên này biên giới để chiếm đoạt với sự thông đồng của bọn chính trị bộ VC phản quốc.

Nếu không được Bạc sĩ Trần Đại Sỹ phát hiện thì ai hay biết được việc làm phản quốc của VC. B/s Sỹ là Giám đốc Trung hoa sự vụ của viện Pháp-Á ở Paris. Ông được hai ký giả Trung hoa cho biết VC đã nhượng vùng đất nói trên cho TC. Ông sững sốt nhưng không tin. Để tìm hiểu sự việc, tháng 8 năm 2001, ông về VN và lên vùng biên giới để biết sự tình. Nhà cầm quyền VC ngăn cấm không cho ông đến đó. Tại sao lại ngăn cấm? Phải chăng chúng sợ ông phát hiện và lật tẩy bộ mặt phản quốc của chúng. Bs Trần Đại Sỹ lại càng tin chuyện VC nhượng đất cho TC là có thật. Ông liền qua Trung quốc để kiểm chứng. Khi đến vùng biên giới Việt-Trung, ông đã phát hiện ải Nam Quan, chứng tích lịch sử của chúng ta đã nằm sâu trong đất Trung quốc đến 5km ! ải Nam Quan có đèo Pha Lũy là vị trí chiến lược vô cùng quan trọng để phòng thủ Hanoi.

Nhờ sự phát hiện của B/s Trần Đại Sỹ đã đưa ra ánh sáng hành động phản quốc bỉ ổi của VC. ải Nam Quan yêu dấu của chúng ta nay đã nằm trong vùng đất bị VC dâng cho TC ! Lịch sử ghi chép rằng quân của vua Lê Lợi đã mai phục ở ải Chi Lăng và đã chém bay đầu đại danh tướng Liễu Thăng của nhà Minh đem quân qua Việt nam xâm lăng.. ải Chi Lăng, di tích lịch sử oai hùng của dân tộc Việt nam nay còn đâu vì đã bị VC dâng cho TC ! Rạng Hoàng Liên Sơn, thung lũng sông Hồng, thung lũng sông Lô là nơi rất hiểm trở đã cầm chân 200 ngàn quân TC tràn qua biên giới để dạy cho VN một bài học ngày 17-2-1979 vì VC dám theo Liên Xô mà bỏ TC, lại xua quân qua Cambốt đánh thẳng em Kmer đỏ của TC. Người ta tưởng rằng 'chau cháu đá xe' thì chau cháu sẽ ngã, ai ngờ " cổ xe ' TC lặn nhào thảm bại. Chính nơi này là mô chôn của 20 ngàn quân tinh nhuệ TC mà Đặng Tiểu Bình đã ra lệnh xâm chiếm Việt nam. Vùng đất hiểm trở này là phòng tuyến thiên nhiên quan trọng để bảo vệ Hanoi chống quân xâm lược phương Bắc nay đã thuộc về TC ! Môi hở, răng lạnh là do VC phản quốc.

Các bạn bộ đội, công an Việt nam có cảm thấy chua xót không. Các bạn đang bảo vệ Tổ quốc Việt nam hay bảo vệ bọn phản quốc chính trị bộ VC. Các bạn hãy đứng lên cứu nước đang lâm nguy !

Sau khi Trần Đức Lương dâng 789 km² đất biên giới của hai tỉnh Cao Bằng và Lạng Sơn cho TC mà không thấy phản ứng của đồng bào (do VC bưng bít thông tin), ngày 25-12-2000, VC lại lén lút ký Hiệp ước dâng cho TC 10% lãnh hải ở vịnh Bắc Việt, tương đương khoảng 10.000km². Trong vùng này có khu biển Bạch Long Vĩ có nhiều hải sản như tôm, cua, cá bào ngư. Đây là vùng kinh tế quan trọng tạo công ăn việc làm cho đồng bào và đem lại ngoại tệ cho đất nước. Đây là vùng có nhiều tiềm năng về khí đốt hết sức quan trọng cho kinh tế nước nhà. Về mặt quốc phòng, Bạch Long Vĩ giữ vị trí tiền tiêu bảo vệ Bắc Việt. Vùng này đã bị VC dâng cho TC rồi, quốc dân ơi !

Các bạn Bộ đội, công an VN nghĩ sao về các hành động phản quốc của chính trị bộ VC ? Các bạn bảo vệ Tổ quốc Việt nam hay bảo vệ bọn phản quốc chính trị bộ VC đang dâng từ từ nước Việt nam cho TC ? ! Đất nước Việt nam đang lâm nguy do bọn chính trị bộ VC phản quốc ! Các bạn hãy mạnh dạn đứng lên cứu nước !

Ngày 1-11-2007, Nguyễn Tấn Dũng, Thủ tướng VC đã giao miền cao nguyên VN cho Trung cộng xây dựng nhà máy chế biến bauxite tại Tân Rai (Lâm Đồng) và Nhân Cơ (Da'k Nông) . Nguy hại này đã được các nhà khoa học VN, tướng Võ Nguyên Giáp và tướng Nguyễn Trọng Vĩnh lên tiếng báo động. Nguyễn Tấn Dũng phớt lờ và bảo đây là kế hoạch của đảng (? !). Đây là kế hoạch của đảng VC phản quốc ! Kế hoạch dâng lãnh thổ và lãnh hải Việt nam cho TC để rồi VN sẽ trở thành một tỉnh lỵ của TC. Thế giới đại đồng CS Việt-Trung đang thành hình đây ! Nguyễn Tấn Dũng nghĩ sao nếu đập chừa bauxite ở cao nguyên VN bị vỡ như ở nước Hung Gia Lợi? ! Vùng đồng bằng liên hệ của VN sẽ biến thành nơi hoang địa ô nhiễm thì sao đây !. Tính mạng đồng bào ta ở vùng đó sẽ ra sao ? Ai chịu trách nhiệm lịch sử về sự tàn phá hoang tàn của vùng này vì nó trở thành sa mạc cần cỗi !.

Lấy tiếng là xây nhà máy chế biến bauxite tại cao nguyên VN nhưng TC đã đưa quân sang đây ? ! Tại vùng này TC lập hàng rào và cấm người Việt lai vắng đến đó (? !) Có gì bí mật trong vùng đất này mà TC phong tỏa như vậy ? Xây nhà máy chế biến bauxite thì cũng bình thường thôi, có gì phải đuổi không cho người Việt lai

văng ở vùng này ? Người ta suy diễn là TC thiết lập căn cứ quân sự ở đây và đem quân đội sang đóng ở cao nguyên Trung Việt. Như vậy là nguy to ! Sách lược cho biết ai chiếm được cao nguyên VN là khống chế đồng được bằng VN ! Như vậy Tổ quốc Việt nam đang lâm nguy bởi bọn chính trị bộ Việt gian CS phản quốc!

Các bạn bộ đội, công an ơi ! Tổ quốc đang lâm nguy ! Các bạn còn chờ đợi gì nữa ! Hãy quyết tâm không sợ hãi đứng lên lật đổ VC phản quốc để cứu nước. Hãy cương quyết đứng lên cứu nước như tiền nhân ta đã anh dũng làm.

Phải đưa ra ánh sáng sự phản quốc bỉ ổi của Việt gian CS để cho đồng bào, bộ đội, công an thấy rõ VC là ai ? là người bảo vệ đất nước hay tay sai của TC ? Theo kiểu tằm ăn lá dâu, VC lại ký kết cho TC thuê 50 năm vùng đất ở biên giới Bắc Việt. TC đang phá rừng ở vùng này để trồng cây bạch đàn làm mất đi màu mỡ của đất vùng này. Ai bảo đảm TC sẽ trả lại đất này sau 50 năm ? Sau 50 năm định cư tại đây, bọn Tàu sẽ bám chốt và sinh sản, lập làng xã rồi chiếm luôn thì ai chịu trách nhiệm đây? ! Phải chăng VC đang thực hiện thế giới đại đồng không biên giới với TC dưới sự lãnh đạo của bá chủ TC ? Phải kích thích lòng yêu nước của toàn dân quân về những trần trở, bức xúc này. Phải vạch mặt bọn phản quốc VC ! Phải đứng lên tổng nổi dậy để cứu nước !

Các bạn bộ đội, công an còn do dự gì nữa ! Hãy đứng lên cứu nước !

Việt nam có một lịch sử rất oai hùng ! Dân tộc Việt nam không hèn nhát, khiếp nhược ! Chúng ta phải hãnh diện 'ta là người Việt nam'. Phải tự hào về những trang sử hào hùng, oanh liệt của tiền nhân. Quân Mông Cổ của Thành Cát Tư Hãn, như bảo lốc tàn sát và chiếm trọn nước Tàu và Châu Âu. Thế giới khiếp đảm mà thốt lên rằng : " cỏ cây không mọc lên nổi dưới vó ngựa của quân Mông Cổ " ! Khủng khiếp đến nỗi người Pháp thốt lên câu : chúng là tai họa của Trời giáng xuống (fle'au de Dieu) ! Thế đây, nhưng trong lịch sử thế giới, chỉ nước Việt nam là nước duy nhất đã đánh bại đạo quân bách chiến, bách thắng của Thành Cát Tư Hãn. Người hùng đó là Hưng Đạo Vương. Ngài dũng cảm và mưu lược đã đánh tan tàn quân xâm lược Mông Cổ. Một số danh tướng của giặc Mông cổ đã bị ta giết chết hay bắt sống .

Những trận đánh lừng danh như Bạch Đằng giang, Hàm Tử, Chương Dương, Vạn Kiếp v.v.. muôn đời được ca tụng trong sử sách. Nhắc đến quân xâm lược hung bạo nhà Thanh tàn sát dân ta thì phải nói đến vị anh hùng áo vải Lam Sơn Nguyễn Huệ. Vua Quang Trung Nguyễn Huệ đã kéo quân ra miền Bắc Việt để cứu nước đang lâm nguy do họa xâm lăng của quân nhà Thanh. Ngài đã sáng tạo cách vận binh nhanh chóng đến đổi danh tướng nhà Thanh không ngờ được để chuẩn bị.. Trận đánh ác liệt tại làng Ngọc Hồi đã giết toàn bộ tướng chỉ huy nhà Thanh là Đề đốc Hứa Thế Hanh, tiên phong Trương Sĩ Long và tả đực Thượng Duy Thăng. Quân ta tiến lên vây chặt đồn Đống Đa . Quân của nhà Thanh hết lối thoát, thông tài nào phá duo vòng vây. Thế cùng tướng Sầm Nghi Đống buộc phải thắt cổ tự tử. Tôn Sĩ Nghị, tổng chỉ huy quân Thanh quá khiếp đảm đến nỗi không kịp thắng yên ngựa và vội vã thoát thân về Tàu. Vua Quang Trung đã mưu lược đánh tan nát quân Thanh xâm lược làm chúng khiếp vía kinh hồn và không dám trở lại Việt nam để quấy phá. Sử sách đã ghi chép biết bao vị anh hùng khác như Trưng nữ Vương, Ngô Quyền, Đinh Tiên Hoàng, Lý Thường Kiệt v.v.. không kể hết..

Dân tộc VN kiêu hùng và tự hào về những chiến công vẻ vang mà lịch sử đã ghi chép. Phải nhắc đi, nhắc lại những chiến công này qua các phóng sự thông tin, qua các bài viết đóng thành những tập nhỏ bỏ túi để dễ phổ biến rộng rãi, qua những hoạt hình video, CD, DVD để giới trẻ hiểu biết và yêu thương nước Việt nam. Phải cho đồng bào, bộ đội, công an thấy những tội ác, phản quốc của CSVN. Phải tạo uất hận và biến hận thù VC thành sức mạnh không sợ hãi và đoàn kết lại để cứu nước, cứu dân oan, đập tan xiềng xích để có được tự do, dân chủ và no ấm.

Các tôn giáo hữu thần không thể cuí mình làm tay sai cho bọn vô thần CS được. Phải đánh tan sự sợ hãi nơi các vị lãnh đạo tôn giáo. Phải tạo niềm tin tất thắng CS nơi giáo dân. Phải giác ngộ giáo dân nên sáng suốt phân biệt những lãnh đạo tinh thần thánh thiện với những nhóm lãnh đạo tinh thần quốc doanh tà ma theo quỹ vương VC.

Tóm lại, muốn lật đổ một chế độ độc tài khát máu CS thì không thể lấy lá phiếu của dân mà lật đổ chúng được. Cuộc bỏ phiếu của VC dàn dựng chỉ là hình thức gian lận một chiều cốt để che mắt thế giới. Đối với CS không thể lấy lương tri ra mà thuyết phục chúng được. Phải đứng lên để lật đổ chúng chứ không thể thỏa

hiệp với chúng. Cuộc đấu trí này rất tế nhị và nguy hiểm. Tính sai một ly là lệch đi một dặm. Tính sai một nước cờ có thể thua ván cờ với tồn thất. Bởi vậy người lãnh đạo cuộc đấu tranh phải là người thấy xa và mưu trí, ứng biến kịp thời trước tình hình thế giới và tại đất nước, phải ứng biến kịp thời trước thay đổi đột ngột của biến động và người đó có được sự tín nhiệm của quốc tế để có hậu thuẫn của các nước trên thế giới. Đừng nản chí rồi cầu an làm theo CS, vô tình làm tay sai cho VC. Đừng đầu cơ chính trị rồi phải hèn hạ cúi lòn cầu xin VC. Đừng quá ham tiền mà đầu tư kinh doanh với VC, kẻ thù của dân tộc. Làm như thế chỉ củng cố cho chế độ CS hại dân, hại nước tồn tại.

Bài học tổng nổi dậy tại Miền Điện rất hữu ích để chúng ta rút tĩa kinh nghiệm cho cuộc tổng nổi dậy lật đổ VC tại Việt Nam sắp đến.

Cũng cần góp ý thêm là phải làm gì khi cuộc tổng nổi dậy thành công :

- 1/ Phải có kế hoạch để ổn định tình hình đang xáo trộn : tránh hôi của, cướp bóc, tránh trả thù đẫm máu (việc này sẽ có toà án xét xử), cảnh giác phá hoại do kẻ thù gây nên.
- 2/ Phải lo đời sống cho dân nghèo đang gặp khó khăn lúc lộn xộn.
- 3/ Phải có kế hoạch tái thiết đất nước được giàu mạnh và thanh trừng kẻ tham nhũng.
- 4/ Phải rà soát và xây dựng gấp nền kinh tế là huyết mạch của đất nước.
- 5/ Phải tổ chức lại hệ thống an ninh quốc phòng (không CS) để bảo vệ Tổ quốc
- 6/ Phải xây dựng ngay nền ngoại giao đối ngoại và bang giao quốc tế.

TÔN THẤT BÌNH
Hawaii 12-3-2011